

SEBESTYÉN JÓZSEF 1913

GENEALOGIAI FÜZETEK

CSALÁDTÖRTÉNETI FOLYÓIRAT

II. ÉVFOLYAM

1914

1. SZÁM

BCU Cluj / Central University Library Cluj

SZERKESZTI:

CSIKSZENTMIHÁLYI SÁNDOR IMRE

KIADJA A SZERKESZTŐSÉG

MEGJELNIK KÉT HAVONKÉNT

KOLOZSVÁR

STIEF JENŐ ÉS TÁRSA KÖNYVNYOMDÁJA

TARTALOM.

BÁTHORY ISTVÁN. 1780. — címeres emlékei	1
„ „ „ 1781. — család —	4
„ „ „ 1782. — történeti adatok	8
„ „ „ 1783. — János naplójának családtörténeti adatai	10

Adattár.

Báthory István a kőfőben a nemes származású kidei Illyési Gáspárt, az erdélyi katonatisztát, írnokot és hites jegyzőjét és általa Márton és István fivéreit az erdélyi katonatisztok Erdélyország, mint Báthory Kristóf és Zsigmond fejedelemnek a hűbéri szerződésük során át tanusított hű szolgáltatáért újra nemesíti és a hűbéri szerződést átírta. Dr. Temesváry János	15
--	----

Éves díjmentés: évi: egy évre 8 korona, félévre 4 korona. **Wesselényi Miklós-utca 7. szám.**
 Szerkesztőség és kiadóhivatal: **Wesselényi Miklós-utca 7. szám.**
 Csak előfizetőknek válaszolunk!

KIADVÁNYAINK

A KÖVETKEZŐ ÁRAKON RENDELHETŐK
 A KIJÁRÓHIVATALBAN:

GENEALOGIAI FÜZETEK

I. évfolyam 1903. — 2 korona.	VIII. évfolyam 1910. — 6 kor.
II. „ „ 1906. — 6 korona.	IX. „ „ 1911. — 8 kor.
III. „ „ 1907. — 4 korona.	X. „ „ 1912. — 8 kor.
IV. „ „ 1908. — 6 korona.	XI. „ „ 1913. — 8 kor.
V. „ „ 1909. — 6 korona.	I—XI. „ (teljes) — 76 kor.
„ „ „ 1910. — 6 korona.	
„ „ „ 1911. — 6 korona.	
„ „ „ 1912. — 6 korona.	
„ „ „ 1913. — 6 korona.	
„ „ „ 1914. — 6 korona.	
„ „ „ 1915. — 6 korona.	
„ „ „ 1916. — 6 korona.	
„ „ „ 1917. — 6 korona.	
„ „ „ 1918. — 6 korona.	
„ „ „ 1919. — 6 korona.	
„ „ „ 1920. — 6 korona.	
„ „ „ 1921. — 6 korona.	
„ „ „ 1922. — 6 korona.	
„ „ „ 1923. — 6 korona.	
„ „ „ 1924. — 6 korona.	
„ „ „ 1925. — 6 korona.	
„ „ „ 1926. — 6 korona.	
„ „ „ 1927. — 6 korona.	
„ „ „ 1928. — 6 korona.	
„ „ „ 1929. — 6 korona.	
„ „ „ 1930. — 6 korona.	
„ „ „ 1931. — 6 korona.	
„ „ „ 1932. — 6 korona.	
„ „ „ 1933. — 6 korona.	
„ „ „ 1934. — 6 korona.	
„ „ „ 1935. — 6 korona.	
„ „ „ 1936. — 6 korona.	
„ „ „ 1937. — 6 korona.	
„ „ „ 1938. — 6 korona.	
„ „ „ 1939. — 6 korona.	
„ „ „ 1940. — 6 korona.	
„ „ „ 1941. — 6 korona.	
„ „ „ 1942. — 6 korona.	
„ „ „ 1943. — 6 korona.	
„ „ „ 1944. — 6 korona.	
„ „ „ 1945. — 6 korona.	
„ „ „ 1946. — 6 korona.	
„ „ „ 1947. — 6 korona.	
„ „ „ 1948. — 6 korona.	
„ „ „ 1949. — 6 korona.	
„ „ „ 1950. — 6 korona.	

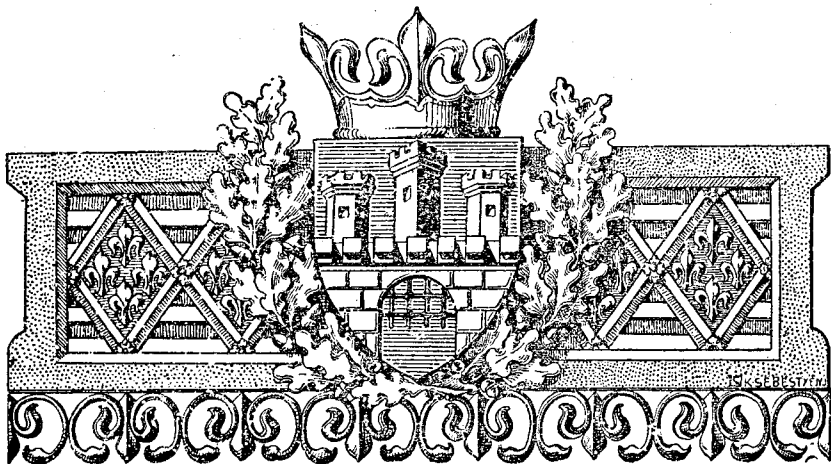
„ „ „ 1951. — 6 korona.	
„ „ „ 1952. — 6 korona.	
„ „ „ 1953. — 6 korona.	
„ „ „ 1954. — 6 korona.	
„ „ „ 1955. — 6 korona.	
„ „ „ 1956. — 6 korona.	
„ „ „ 1957. — 6 korona.	
„ „ „ 1958. — 6 korona.	
„ „ „ 1959. — 6 korona.	
„ „ „ 1960. — 6 korona.	
„ „ „ 1961. — 6 korona.	
„ „ „ 1962. — 6 korona.	
„ „ „ 1963. — 6 korona.	
„ „ „ 1964. — 6 korona.	
„ „ „ 1965. — 6 korona.	
„ „ „ 1966. — 6 korona.	
„ „ „ 1967. — 6 korona.	
„ „ „ 1968. — 6 korona.	
„ „ „ 1969. — 6 korona.	
„ „ „ 1970. — 6 korona.	
„ „ „ 1971. — 6 korona.	
„ „ „ 1972. — 6 korona.	
„ „ „ 1973. — 6 korona.	
„ „ „ 1974. — 6 korona.	
„ „ „ 1975. — 6 korona.	
„ „ „ 1976. — 6 korona.	
„ „ „ 1977. — 6 korona.	
„ „ „ 1978. — 6 korona.	
„ „ „ 1979. — 6 korona.	
„ „ „ 1980. — 6 korona.	
„ „ „ 1981. — 6 korona.	
„ „ „ 1982. — 6 korona.	
„ „ „ 1983. — 6 korona.	
„ „ „ 1984. — 6 korona.	
„ „ „ 1985. — 6 korona.	
„ „ „ 1986. — 6 korona.	
„ „ „ 1987. — 6 korona.	
„ „ „ 1988. — 6 korona.	
„ „ „ 1989. — 6 korona.	
„ „ „ 1990. — 6 korona.	
„ „ „ 1991. — 6 korona.	
„ „ „ 1992. — 6 korona.	
„ „ „ 1993. — 6 korona.	
„ „ „ 1994. — 6 korona.	
„ „ „ 1995. — 6 korona.	
„ „ „ 1996. — 6 korona.	
„ „ „ 1997. — 6 korona.	
„ „ „ 1998. — 6 korona.	
„ „ „ 1999. — 6 korona.	
„ „ „ 2000. — 6 korona.	

A farkas-utczai ref. templom czímensoros padja.
BCU Cluj / Central University Library Cluj

A farkas-utczai ref. templom czímensoros padja.

Kolozsvár czímeres emlékei.

37. Székely László címere 1692.

Méltán reátalál a „szerencse embere“ elnevezés, mert a kisbirtokos borosjenői nemes szinte szédületes gyorsasággal emelkedett az ország legfőbb méltóságai közé. Teleki Mihály volt pártfogója, az ő közvetítése révén nyeri el Apaffi uralkodásának első éveiben a főpostamesteri hivatalt. A fejedelemmel annyira betudta magát hizelegni, hogy szava minden máséval szemben döntő volt.

1674-ben buzgón közreműködik Bánffi Dénes megbuktatásán, s midőn ez sikerül, elnyeri annak köbölkúti jószágát. 1679-ben már kolozsvári kapitány. Ugyanez évben, mint főkövet megy a portára, s ott főleg abban működik, hogy Béli Pált méreggel eltegye láb alól. Tudjuk, hogy tíz év előtt hasonló kísérleteket folytatott Zolyomi élete ellen is.¹

Alig 36 éves korában Kolozsvármegye főispáni székébe iktatták be, s nemsokára fejedelmi tanácsos lesz. 1686-ban országos elnöknek választották s Caraffa idejében elnyeri a jövedelmező főcommissarius tisztelet. 1692. február 27-én súlyos betegség döntötte sírba.²

E sötét jellemű férfiú emlékét, érdemeit jóval felül muló díszes ezüst lap őrzi. Ez 54×43 cm. nagyságú és aranyozva van. Az emléklap főhelyét sok heraldikai érzékkel, tudással és gondossággal domborított czímer foglalja el.

Kevésbé tagolt keresztaljú pajzsban ágaskodó oroszlán, jobb lábában görbe karddal. Nyílt koronás sisakjának díszje a pajzsbeli oroszlán növekedőleg. Takarója túlon-túl gazdag.

A címert magas óvális szalag veszi körül, ennek két oldalán

¹ Századok 1887. 711. l.

² Teleki M. levelezése IV. 484—485. l.

akantusszerű folyódszítés. Benne versalis betűkkel a következő körirat:

SPectabilis Ac GENerosi Domini LADislai SZEKELY De Boros JENOE Celsitudinis Principis Transylvaniae Intimi CONSiliarii, Tabulae Inclutae Principalis PRAEsidentis, Comitatus, COLosiensis COMitis SVPremi, PRAesidorum CLAUDipolitanorum Supremi CAPitanei. OBIit AETatis Suae 48. Die 27. FEBruarii Anno 1692.

A farkas-utczai ref. templom őrizetében levő ezen igen értékes heraldikai emlékünkről még a következőket tartom szükségesnek elmondani.

A pajzs erősen emelkedő, domborított, oldalai behomorítottak, pereme domború; felső két szöglete bekunkorodó. Belül vésett vonallal keretelt, melytől befelé az egész pajzs ezüst, a vonalon kívül aranyos szélű. A szépen és erőteljesen kidomborított oroslán igen heraldikus formájú, finom ponczsoros testű domborított tincsekből álló sörénnyel és farkvéggel; nyitott szájából hatalmas nyelve nyúlik ki. Jobbjában görbe, fokéles, rövid, egyenes keresztvasú, hosszú tuskéjú markolatának kupakja egyenesen lemetszett.

A graciózus formájú, heraldikus sisak domborúan pántolt, s ezek közt keresztvárosos. Vállrésze három karajos, s ezen felfűzött gyöngyökből álló lánczon függ egy nagyobb, körteformájú gyöngy-tornajelvény. Az egész sisaktest finom pontsorokból álló arabeszkekkel díszített.

A sisakot fedő korona három nagy, háromkarajos levélből álló, melyek közül a két alsó csigavonalba hajló. A korona pereme felváltva félgömb és szögletére állított ékkövekkel díszített. A sisakdísz a pajzsképhez teljesen hasonló fegyverével együtt, de valamivel nagyobb.

A takarók lendületes formájukak, dúsak, erősen domborúak, véséssel és poncczal díszítettek.

E címERMŰ a legkellemesebb benyomást teszi kidolgozás, valamint tervezés szempontjából. A pajzson, tornajelen s a négyszögletű koronaköveken kívül — melyek az alappal együtt ezüst színűek — gazdagon aranyozott.

Az ezüstlap aranyozott Anjou liliom és háromkarajos rozetából álló csipkével volt keretelve, ennek azonban csak egy igen kis részlete van meg. Szögleteiben — a csipke és felíratos koszorú közt — szintén valamely felapplikált díszítés lehetett, ma a szeghelyek mutatják csak.

Mesterjegye nincs; hátán egy újabb bekarcoláson kívül semmi jegy sincsen.

Súlya nincs följegyezve.

38. Bulcsesdi Sára címere 1698.

Borosjenői Székely László 1676-ban nősült. Egy bulcsesti bojárnak Szalánczi Annától született leányát, Sárát vette házastársul.

Ebből a házasságból születtek grófi rangot nyert fiai: Ádám és Mózes.

Székely Lászlónak 1694-ben bekövetkezett halála után az özvegy megszerezte a Főtér és a Jókai-utca sarkán levő azon házat, melyet a XVI. század folyamán a Baráth-család birtokában láttunk. Ezt az — úgy látszik — kisebb méretű épületet lebontatta, s helyébe újat építtetett. Ennek emlékére a ház falába helyezte 50 cm. magas kőbe faragott czímerét: csücskös talpú pajzs mezején ágaskodó oroszlán első jobb lábában háromágas rózsát (?) tart. Szembenéző, nyílt, koronás sisakjáról levél ornamentikaszerű takarózat omlik alá.

A kőfaragó igyekezett gondos munkát előállítani, de a megkivántató heraldikai érzékkel már nem rendelkezett. A pajzs és sisak alakját eléggé szerencsésen választotta meg, de már a czímerkép ábrázolása kissé esetlen. Az oroszlán által tartott virágról csak sejtjük, hogy rózsát van hivatva feltüntetni. A sisak túlmagasan lebeg a pajzs fölött és túlmagas koronát hordoz. Legfőbbképpen a takarózatot tartom értelmetlennek és heraldikai ismeretek nélkül megszerkesztetnek.

A kőlap három oldalát lapidaris betűkkel írt felírat foglalja el: BULCSESDI — SÁRA ÉPITETTE — ANNO 1698

E felírat szerint tehát az építkezés idején még a tisztas özvegyi fátyolt viselte, de már az ezt követő legközelebbi időben odanyujtotta kezét Haller Istvánnak. Mint ennek nejét említi egy Gyulafehérvárt, 1702 jul. 26. kelt írat: „néhai tekintetes nagyságos borosjenői Székely László uram ő kegyelme, mostan penig tekintetes nagyságos hallerkői Haller István uram ő nagysága házastársa tekintetes nagyságos Bucsesti Sára asszony...“¹

39. Befejezetlen síremlék XVII. század.

A farkas-utczai ref. templomból került az Erd. Nemz. Múzeum Régiségtárába azon 120 cm., illetve törött oldalán 106 cm. magas, 73 cm. széles sírkő, melynek 13 cm. széles keretén semmi felírat nyoma ki nem vehető.

A képes mezőben kerek talpú pajzs, ebben ekecsoroszllya. Kiséret a bal pajzsfőben fogyó hold és csillag. A pajzs felett üres mondatszalg, a pajzs alatt két egymásra helyezett kerék (eketalyiga?).

Valószínűleg földmives emlékére készült, de befejezést nem nyert.

¹ Sándor-család levltára.

40. XVII. századbeli töredék.

Az előbbivel azonos eredetű és a Régiségtár térképén 14. sorszám alatt fölvetett 81×82 cm. méretű töredéknek 12 cm. széles keretén nagy, álló latin betűkkel alkalmazott felíratából csak egyetlen egy szó olvasható: GEORGII.

A képes mezőben címerpajzs volt elhelyezve, de a kő anynyira sérült, hogy csak peremének halvány vonalai láthatók. Ez csücsköstalpú pajzsra mutat. A címeralak töredezett volta miatt nem vehető ki eléggé; könyöklő kar, vagy térdben hajlott czomb lehetett.

Sándor Imre.

A szelniczei Bálinth család.

Pálóczi László országbíró Patakon, 1470. máj. 23-án kelt ítéletlevelével utasítja a leleszi conventet, hogy *Zerpfalvai Balyn Sandrint* a máramarosvármegyei Zerpfalva és Budfalva községek birtokába iktassa be, s ha netalán ellenmondók jelentkeznének, azokat okadásra idézze a király elé. A convent, illetve megbizottai: barrfalusi Gosztholya György homo regius és János praesbiter a helyszínén megjelenve Budfalusi Karácsony, Kretzul és Lupsa fia György, továbbá Zerpfalvai Drágus, mint szomszédok jelenlétében a beiktatást minden ellenmondás nélkül végrehajtotta.¹

Sandrinnak fia volt azon szerfalvi *Bálint János*, a ki 1511-ben Ulászló királytól Budhavasa birtokára új adományt nyer.² Ennek *György*, a kinek két fia: *István* és *Kozma* 1550-ben gyulafalvi Rednik Istvánnal osztozik.³ A további leszármazást azonban már nem ismerjük, a reájuk vonatkozó levelek elkallódtak, vagy lapanganak valahol. De megvoltak még 1756-ban, a mikor a család productionalis perben igazolta a continuatiót. Ezen productionalis perből tudjuk meg, hogy a család egyik ága Kővárvidékére szakadt és Báthori Gábor fejedelemtől, tehát 1608—1613 között *Szelniczé*re adományt nyert. Ezen ág ettől kezdve szelniczei előnévvel él.

E productionalis per előzményeként említhetem, hogy szelniczei

¹ Nagy Lóznán 1825 decz. 19-én Csánkay Zakariás és Hosszú Demeter belsőszolnok megyei hitesszörök által hitelesített másolata Kádár József dési iskolaigazgató birtokában.

² Máramaros várm. lev. „Protocollum productionis nobilium donatariorum annis 1763. 1764. etc. elaboratum“ 155—159. l.

³ U. o. A leszármazás így van előadva: Anno 1550. impetrant mandatum divisionale nobilis Stephanus Rednik de Gyulafalva filius Magdalenae, filiae Muzsán, filiae Balint Bud pro ineunda divisione cum nobilibus Joanne Onizsa, Stephano et Kozma, filiis quondam Georgii Balint, filii Joannis Balin, filii olim Balin Sándor fratris carnalis olim Balin Bud de Budfalva in possessionibus Budfalva et Szerfalva.

Balyn Sandrin de Szerfalva
don. 1470. máj. 23.

Bálint János
új adom. 1511.

György

István Kozma
1550. osztotznak

N. N.
1606—1613 között új adom.

N.

Pavel Onucz
1700. körül 1700. körül

Gergely Anania Jozsip György Péter Tivadar Juon

János Gergely Jónás Pál László István László Bertalan István Tivadar
1763. 1767. 1752. nemesi összeírás 1763. nem. összeírás Szerfalván
Rónan Szerfalván 1763. Szerfalván

Gyulafalván Barczafalván

Mihály † 1787. előtt

Zsigmond sz. 1750. † 1813. előtt
Szalontai Kata † 1837 után

János Zsigmond László Sámuel István György
sz. 1780. kör. † 1835. 1809. insurgens sz. 1785. † 1837. IV. 22.
Kállay Borbála † 1852. előtt 1809 insurgens Károly Mária hilibi Fábian Róza

Imre Sándor Zsuzsa Róza József sz. 1784. † 1856. III. 7. Szt.-Egyed
† 1866. előtt Mátyás † 1852. előtt 1827. Esztényben esk. 1811. XII. 1. Szék
Rácz Eszter Dániel Bajnóczi Lajos József

Sámuel Imre Sándor Róza Mária Borbála

3 gyermek

Anna és még 3 gyermek sz. 1818. Esztény sz. 1820. Esztény sz. 1824. I. 1. Esztény

Tökés Miklósné † 1849. Kolozsvár † 1897. VI. 12. Szt.-Egyed † 1887. VIII. 2. Borszék

Dorgó László Horváth Lajos Or. Haller György

Bálint Pavel és *Onucz* kövárvidéki lakosok az 1700-as évek elején azon kérelemmel fordultak Máramarosvármegyéhez, hogy részükre nemesi bizonylatot adjon ki és egyben igazolja a máramarosi *Bálintok*-hoz való vérrokonságukat. Megemlítették folyamodványukban azt is, hogy ők itt Kővárvidéken nemesi jogokat gyakorolnak. Máramarosvármegye azonban nem teljesítette kívánságukat, hanem útastotta őket a vérségi kapcsolat bővebb igazolására.¹

A szelniczei *Bálintok* gyorsan szaporodtak, úgy, hogy már 1717-ben a középszolnoki Zilah, a belsőszolnoki Nagy Lozna, a szatmárvármegyei Nagy Kelcs és Nagy Nyires községekben szétoszolva találjuk őket. Egyike-másika közpályán is működött. Így *László* 1814-ben irnok, 1818-ban szolgabíró Középszolnok vármegyében. *Tamás* 1814—1818. szolgabíró ugyanott. *Elek* 1828. tb. jegyző, 1835. szolgabíró, 1838. alispán, majd 1847-ig országgyűlési követ.

Az 1725. nov. 9-én véghezvitt nemesi összeírás alkalmával az ősi fészekben, tehát Szerfalván 7 férfitagja volt a családnak: *Gergely*, *Anania*, *Joszip*, *György*, *Péter*, *Tivadar* és *Juon*. Ekkor még, bár csak egy sessios, de kétségtelen nemeseknek vannak elismerve. Az ezt követő időben azonban adó alá vonták őket. Hogy jogaikat visszaszerezzék, productionalis pert indítottak és ez rájuk nézve 1752-ben kedvező befejezést nyert. Az 1470-ki adománylevelével alapján *Balin* (igy!) *János*, *Jonás*, *Pál*, *László*, *István* és másik *László* szerfalvi lakosokat, továbbá a Gyulafalvára költözött *Lászlót*, a Kalinfalvára költözött *Bertalant*, a Brébre származott *Pantaleont*, végre az Erdélybe származott *Gergelyt* a folytonos tábla kétségtelen, ős adományos nemeseknek ítélte.² Erről Máramaros vármegye 1757-ben bizonyítványt is adott ki és ebben már a Kővár vidékére származott *Istvánt* is említi.³

Az 1763-iki nemesi összeíráskor Gyulafalván találjuk *Jonást*, Szerfalván *Basilt*, *Gergelyt* és *Tivadar* árváit: *Lászlót*, *Istvánt* és *Tivadart*, Barczánfalván *Lászlót*, Budfalván *Demetert*, Rónán *Jánost* és Kalinfalván *Andrást*.⁴

A nemesi jogoknak illetően való többszörös igazolása után végre 1785. nov. 25-én Kővárvidék közgyűlése a szelniczei *Bálintok* nemességét kihirdette.⁵ Az igazoltak között találunk egy *Bálint Zsigmondot*, kinek neje Szalontai Kata. Ez Belsőszolnok vármegyében, Esztényben volt birtokos. Egy Esztényben, 1787. jan. 11. kelt irat tanúsága szerint ennek édes atyja: *Bálint Mihály*, Br. Bánffy

¹ Gorzó Bertalan szathmárvármegyei levéltárnok értesítése.

² Máramarosvárm. lev. „Productio Nobillium anni 1752“ című jegyzőkönyv 88. l.

³ U. o. „Nemes családok iratai, Balin 4. sz.

⁴ Máramaros vm. lev. „Protocollum productionis nobillium donatariorum annis 1763. 1764. etc.“ 155—159. l.

⁵ Szathmárvármegye alispánjának 2869/914. sz. hivatalos bizonyítványa.

Anna esztényi gondviselője volt.¹ De kezelte Ugron László javait is, mert halála után fentemlített fia 1787. jul. 7-én ennek is elszámol az édes atyjára bizott ingó és ingatlan javokról és tőle Kádár György és Pókai József előtt felmentvényt kap.²

Ugyanez a *Zsigmond* veszi 1788. febr. 20-án Elek Pál esztényi nemes telkét és házát minden hozzátartozandóval együtt 100 vonás frtéért zálogba.³ Ez a *Zsigmond* 1813-ban már nem él, mert ez év márczius 25-én, midőn Elek Pál az elzalogosított birtokára újabb 17 frtot kér, azt szerződés ellenében már özvegye, Szalontai Kata és egyik fia *István* fizetik ki.⁴

E házasságból hat gyermek született:

János (szül. 1700 kör.) Kállai János magyarköblösi birtokos leányát, Borbálát vette nőül. Kállai János 1814. nov. 7-én gyermekeit megosztottatta, ekkor Borbála is kézhez kapta M.-Köblösön örökrészét.⁵ 1829-ben pedig elhalt testvéreinek, ij. Kállai Jánosnak m.-köblösi curiáját öröklő.⁶ Ily körülmények között gazdaságosabbnak látszott a kedvezőbb körülmények között levő m.-köblösi birtokra helyezni a súlypontot, miért is *Bálint János* 1837. márcz. 13-án esztényi részirtokát elcseréli Kun János magyar-köblösi birtokával.⁷

Gyermekeik: *Imre, Sándor, Zsuzsa* Mátyás Dánielné és *Róza* Bajnóczi Lajosné 1852. április 20-án osztozkodnak a m.-köblösi és m.-fodorházi javakban.⁸

*Bálint Zsigmond*nak Szalontai Katától született *István* nevű fiát már említettük. Róla felemlítjük még, hogy 1809-ben részt vett Dobokavárm. nemesi fölkelésében. Magyar-Köblösről házasodott, Károly Máriát vette el, ettől 1827-ben egy fia született: *József*, a ki 1912-ben még életben volt. Ennek fia szintén *József*.

Az 1866-ki nemesi összeírás *Zsigmond*nak még három fiát említi: *Zsigmondot, Lászlót* és *Samuelt*, de ezekről közelebbi adataink nincsenek. Viszont pontos anyakönyvi adatokkal rendelkezünk az 1785-ben született *Györgyről*. 1811. decz. 1-én vette nőül hilibi Fábrián György és br. Bálintit Róza leányát: Rózaliát (szül. Szt.-Egyed 1784. † 1856. III. 7.). E házasságból 3 leány született:

1. *Róza* (sz. 1818. † 1849.) Dorgó Lászlóné.
2. *Mária* (sz. 1820. † 1897.) Horváth Lajosné.
3. *Borbála* (sz. 1824. † 1887.) gr. Haller Györgyné.

¹ Eredetije Bálint József esztényi lakós birtokában.

² Eredeti irat ugyanott.

³ Eredeti irat ugyanott.

⁴ Eredeti irat ugyanott.

⁵ Eredeti osztálylevél Szolnok-Doboka vm. levéltárában.

⁶ Eredeti Kádár József birtokában, Désen.

⁷ Eredeti Kádár József birtokában Désen.

⁸ Ugyanott.

A család czímerére nézve két, egymástól eltérő adatunk van. Bálint *Elek*nek 1849-ben használt pecsétje: óvális kék pajzsban zöld téren könyöklő pánczélos kar török fejes görbe kardot tart. Nyílt sisak díszé három búzagalász. Takarók színjelzés nélkül. Typarium: *B. E.*¹

Bálint János középszolnoki assessor 1781-ki pecsétje ellenben kékben, zöld ruhás, sárga csizmás magyar vitéz, jobbában vértől csepegő szablyát tart. Nyílt sisak díszé a pajzsalak növekvően. Takarók kék-arany, vörök-ezüst.²

Minthogy mind a két családtag ugyanegy ághoz tartozott, nehéz dönteni, vajjon a két czímer között melyik a helyesen szerkesztett, mindamellett utalok arra, hogy a Bálint *Elek* pecsétjén nevének megfelelő typarium is van, tehát ez esetben nem lehet kétséges, hogy saját pecsétnyomójával élt.

K. J.

Családtörténeti adatok

a S. Gyulai család levéltárából.

(Ötödik közlemény.)

Németh János és neje *Varga Kata* 1835-ben. O. sz. 395.

Nikolin (borosjenői) Mihályné váradi Kiss Anna. O. sz. 29, 150, 200.

Ninger Venczel fia János 1850-ben 13 éves, r. kath. O. sz. 1106.

Nogicza Dávid leánya Éva és férje id. keresztúri Furka János 1777-ben néhaiak. O. sz. 286.

Nopcsa Sámuel † Bécsben (Am Spittelberg No 43.) 1856. IV. 19-én. O. sz. 1177.

Nováczky Zsuzsa és férje homorod-szentpáli Szentpáli József -1800-ban. O. sz. 446.

Olajos

György 1731-ben néh.
Sigmund Judit

Olajos alias	István	1731.
Mészáros György	1731.	a) Mezei 1731. néh.
1731-ben 42 éves	O. sz. 185.	b) Süveges Ferencz	1731. néh.

Oles Anna-Mária egybekelt hermannsfeldi Fabritius János-Györgyvel (sz. 1689, † 1767) 1716. X. 29-én és † Nagyszébenben 1736. V. 12-én. O. sz. 22.

Olthard Anna Hermann Lukacs berethalmi superintendens neje 1690 előtt. O. sz. 22.

Orbán Erzsébet Somodi Mihályné 1740-ben 60 éves. O. sz. 192.

Orbán Simonné Köpeczi 1731-ben. O. sz. 185.

¹ Gyulai Rikárd pecsétgyűjteménye.

² Szahmárvárm., lev. fasc. 33. actor nro 62. anno 1781. process. civiles.

Orbán (lengyelfalvi) Zsigmondné Székely Klára 1780-ban említve. O. sz. 299.

Orosz (vajdahunyadi) Mihályné váradi S. Gyulai Borbála † Kolozsvárt 1852. IV. 27-én 89 éves korában, özvegségének 42. évében, temetve u. o. O. sz. 705, 714, 724, 748, 1131^a

Ott Mária-Borbála özv. S. Gyulai Ferenczné 1747-ben. O. sz. 198.

Ozman (báró) . . . né gr. Teleki Anna 1792-ben O. sz. 382^a.

Ödönffi Ferenczné, n.-esküllői Valkai Anna. O. sz. 247. Kf. 10.

Ölvedi Borbála Szathmári Györgyné 1825-ben. O. sz. 756.

Örvendi (örvendi alias Kovács)

István 1664. néh. } Ilona, 1664.

Pillos Kata 1664. } Kakucsi István 1664. néh. O. sz. 124.

N.

Pál, 1617. néh.
Debreczeni Kata, 1617.

János
János

O. sz. 66. István Ambrus Balázs Pál János

Pál Ferencz fia Ferencz 1850-ben 13 éves, r. kath. O. sz. 1106.

— *Mihály* fia Albert 1850-ben 11 éves, r. kath. O. sz. 1106.

Palatkai Mária Sándor Mózesné 1815-ben. O. sz. 655.

Pálffi Anna 1809-ben Mihálcz Elek özvegye. O. sz. 538. —

Miklós fia Miklós 1850-ben 11 éves, r. kath. O. sz. 1106.

Palocska Anna 1834-ben maksai Antal Elekne. O. sz. 853.

Pap Dávid és neje Incze Agnes 1891-ben. O. sz. 1343. —

Farkas fia Sándor kereszteltetett Szekácsiban 1800. III. 6-án, ev. ref. O. sz. 429. — Farkasnak Ungvári Klárától való fia Lajos kereszteltetett Szekácsiban, 1819. I. 22. ev. ref. O. sz. 703. —

Néh. Jánosnak Váradi Rozáliától való fia Farkas 1832-ben. O. sz. 835. — Joákim fia Miklós 1850-ben 11 éves, r. kath. O. sz. 1106.

— Juon (Harasztosról) egybekelt Fogarasi Juanával 1738-ben. O. sz. 206. — Rakhel és férje Hatvani Zsigmond 1800-ban. O. sz. 436.

Patai Ferenczné Elek Erzsébet 1808-ban. O. sz. 521.

Patkos Anna Csizmadia Balázs özvegye 1731-ben 80 éves. O. sz. 185.

Paur (drauthi) Antal, neje Drauth Sára és fia János és Ferdinánd 1726-ban. O. sz. 180.

Péchy Jánosné Golya Julia 1739—40. O. sz. 950.

Pekri Dénesné Jakabos Amália 1882-ben. O. sz. 1226, 1265.

— Gábor jegyes ozdi Baládfi Borbálával 1581-ben. O. sz. 247.

— Imréné Szeredai Kata 1777-ben. O. sz. 285. — Mária S. Gyulai Ödönné 1901. O. sz. 1382.

Pekri (gróf) Ferenczné br. Radák Ádámné. O. sz. 1198.

Perényi (báró) Julia 1772-ben gr. Teleki Jánosné 1777-ben özvegy. O. sz. 263, 285.

Petki Jánosné hallerkői Haller Krisztina. O. sz. 1303.

Petki (gróf) Józsefné br. Kemény Anna. O. sz. 221^a. Kf. 11.

Pie (du Ruissel) Evelina S. Gyulai Rikárdné 1890, 1909. O. sz. 1339, 1371, 1382, 1384, 1390, 1406.

Pillos Kata és férje örvendi Literati István 1609—1630, 1664-ben néhaiak. O. sz. 49, 50, 61, 66, 72, 76, 124.

Pintér Józsefa 1806-ban Horányi (Antal?) özvegye. O. sz. 495, 686.

Pintye Péter fia János 1850-ben 14 éves, r. kath. O. sz. 1106.

Pittoni (lovag)

Miksa 1884-ben honvéd ezredes
n.-kállói Kállay Johanna, esk. 1860. XI. 12.

8 gyermek közül éltek 1884-ben: Robert Bianka Jenny Edith
O. sz. 1273. hadapród sz. 1864. sz. 1869. sz. 1879.

Plecker Sára-Erzsébet (sz. 1742. VIII. 19.) egybekelt hermannsfeldi Fabritius Pál-Károlylyal (sz. 1762, II. 24.). Elváltak 1765-ben. O. sz. 22.

Pocsa nek Szabó Károlinától való fia József 1850-ben 13 éves, r. kath. O. sz. 1106.

Pogány Pál és neje gr. Bethlen Éva (1793-ban). O. sz. Kf. 16.

Poeckh (amenschildt) Sámuel egybekelt nidleffi Elison Klo-tilddal 1855. X. 6-án. Utóbbi † mint özvegy Beszterczén 1871. III. 8. és 24. között. O. sz. 1073, 1226.

*Prenner*¹ Mihály és neje br. Száraz Anna² 1766-ban említve. O. sz. 233.

Putnoki Boldizsár özvegye Gyulai Anna 1616-ban. O. sz. 63.
— Erzsébet és férje váradi Belényesi Ferencz 1667-ben. O. sz. 128.

S. Gyulai Rikárd.

Fáji János naplójának családtörténeti adatai.

(Hatodik közlemény.)

Nagy I. Vágott Borbála. — Anna (providus II. Mihály³ unitárius vallású ember leánya) ker. 1750. III. 26. Alvincz. (305. I.) — I István, ki akkor a legöregebb ember volt az alvinczi ref. egyházközségben, † 1738. IX. 19. — XI. 27. között. Alvincz. (248. I.) — II. István, magyarigeni, öesk. Szóts Máriával 1748. III. 6. Alvincz. (292. I.) — Judit (II. Mihály leánya) ker. 1752. IX. 4. Alvincz. (316. I.) — I. Kata I. Kováts István. — II. Kata

¹ Nagy Iván X. 493. I. szerint „Brenner.“

² „Kata“.

³ Egyelőre „kénytelenek vagyunk három Nagy Mihályt fölvenni. Az első kettőt azért kell megkülönböztetniünk, mert nem mindennapi eset volna az, hogy valakinek most szülessen egy gyermek s a következők csak 14, 16, 20 év múlva. Bár II. Mihálnál csak egyszer teszi ki a providus jelzőt s csak egy helyen jegyzi meg, hogy unitárius vallású, azért talán mégis azonosíthatjuk a Nagy Judit és a II. Kata apjával.

(II. Mihály leánya) ker. 1756. I. 18. Alvincz. (328. I.) — I. Mária I. *Török* Mihályné. — II. Mária I. *Sombori* Istvánné. — III. Mária (I. Mihály leánya) ker. 1736. VIII. 19. Alvincz. (228. I.) — Márton (Ferencz fia) ker. 1751. II. 14. Alvincz. (309. I.) — III. Mihály ifjú legény eltem. 1740. I. 7. Alvincz. (261. I.)

Német Fazekas Gábor eltem. 1755. IV. 22. Alvincz. (Második temető pap Ajtai Mihály II. (326. I.)

Német Kis Kata I. *Szöts* András, munkátsi.

Noach Erzsók I. *Almási* Márton.¹ — Kata (Márton leánya) ker. 1755. VII. 20. Alvincz. (326. I.)

Noak Anna (Erzsébet, „Kolozsvárról Al-Vintzre bujdosott, megesezt leánynak“ leánya) ker. 1747. IX. 28. Alvincz. (289. I.)

Nyilas Péter, mádi, eltem. 1752. IV. 20. Alvincz. (314. I.)

Nyúzó László ker. 1735. X. 16. Alvincz. (225. I.)²

Óltyán Szimjon és Mária, „harói származású oláhok“ a ref. vallásra térnek át 1739. VI. 20.; öesk. VI. 23. Alvincz. (259. I.)

Osvát Ferencz, bibartzfalvi, „scholamester“ eltem. 1735. III. 8. Alvincz. (318. I.)

Örsi Sámuel öesk. *Krizbai* Judittal 1751. II. 13. Csóra. (309. I.)

Pais János eltem. 1740. XII. 22. Alvincz. (265. I.)

Pajor István (János fia) ker. 1738. XII. végén. Alvincz. (249. I.) — Jánosné I. *Székely* II. István.

Pap Judit, felvinczi, I. *Tót* Mihályné böszörményi. — Máté, fogarasi, szászvárosi ref. lelkipásztor, eltem. 1745. VIII. 15. Szászváros. [A második (latin) oratot Herepei István szászvárosi scholamester, a harmadikat a temető szinben Berzétei József tordosi pap tartotta. 281. I.]

Pápai György szászvárosi lakós öesk. *Szöts* Erzsébettel 1735. XI. 15. Alvincz. (225. I.)

Páriz Ferencz, pápai † 1717. Nagyenyed. (6. I.)³ — Imre, pápai † 1731. V. 3. Nagyenyed. (44. I.)⁴

Paura Judit I. özv. *Tsíki* Dávidné.

Pávai Dávid nemes ember eltem. 1743. II. 26. Borberek. (274. I.)

Pelsötzi János erdélyi ref. püspök † 1749. I. 18. (296. I.)⁵

¹ Nem lehetetlen, hogy azonos az alább szereplő Nóak Erzsókkal, határozottan azonban nem merjük állítani.

² Az apa nevét dem írta ki Fájli, s csak ennyit jegyzett fel: „Kereszteltem Nyúzó uramnak László nevű fiát“.

³ Téves, mert pápai Páriz Ferencz 1716. III. 10-én, Nagyenyeden halt meg.

⁴ *Szinnyei* (i. m. X. köt. 408. h.) úgy tudja, hogy 1730-ban halt meg pápai Páriz Imre. Mivel Fájlinál a nap is megvan s följegyzése is jóval egykorúbb (*Szinnyei*nek ugyanis 1778-ból való a legrégebbi adata), pontosabbnak talán elfogadhatjuk a Fájli adatát.

⁵ V. ö. a közöltekkel. *Szinnyei* adata (X. 731. —) egyezik ezzel. Csáládi neve Kovács, de ő a szülőfalujáról nevezte el magát.

- Pestesi* István, magyarigeni, őesk. *Boér* Sárával 1736. II. 28. Alvincz. (226. I.)
- Pétsi* Simon, I. báró Intzédi Gergelyné udvari paedagogusa említetik 1753. X. 11. (320. I.)
- Pipali* György alvinczi, őesk. Borberekben lakott *Szilágyi* Annával 1750. II. 3. Alvincz. (304. I.) — Pál (György fia) ker. 1752. I. 24. Alvincz. (312. I.)
- Pogány* Terézia (József, Gyulai ezredbeli hadnagy leánya) ker. 1751. I. 3. Tartaria. (308. I.)
- Posga* Éva ker. 1738. VIII. 17. Alvincz. (242. I.) — Mihály (György fia) ker. 1738. IX. 9. Alvincz. (260. I.)
- Posgai* Erzsébet I. *Szabó* Andrásné, özv.
- Rákosi* Anna I. *Mádi* I. Péter.
- Rátz* Ágnes I. *Komáromi* Ferenczné, özv. nemes. — András gazda ember † 1738. IX. 18.; eltem. IX. 19. Alvincz. (244. I.) — Andrásné, özv., I. *Fazekas* István, vásárhelyi. — János (András fia) ker. 1737. III. 12. Alvincz. (232. I.)
- Rót* I. János, alvinczi származású, őesk. Borsai Pál úr Anna nevéül szolgálójával 1736. I. 10. Veresegyháza. (225. I.) — II. János, (I. János „idétlen született kettős fiának egyike, ki is azután csakhamar meghalt“) ker. 1737. VII. 12. Alvincz. (234—235. I.) — I. Jánosné eltem. 1738. VII. 14. Alvincz. (240. I.)¹ — Klára (I. János leánya) ker. 1736. XI. 1. Alvincz. (229. I.)
- Salánki* Erzsébet I. özv. *Füzesi* Istvánné.
- Sárközi* Kata I. *Virág* Péter.
- Sárosi* Sámuel őesk. *Kornylis* Borbálával 1738. II. 11. Alvincz. (237. I.)
- Sebesi* Dániel eltem. 1738. VII. 24. Alvincz. (241. I.) — Éva I. *Diószegi* József.
- Simon* István (I. János fia) ker. 1736. IV. 20. Miriszló. (227. I.) — II. János, borbereki lakós, őesk. *Márkó* Erzsébettel 1744. IX. 7. Alvincz. (279. I.) — Krisztina I. *Miskóltzi* I. Józsefné.
- Sinka* Mártonné, özv., I. *Talavala* Sámuel.
- Sombori* Istvánné (szül. *Nagy* II. Mária) eltem. 1747. I. 14. Alvincz. (285. I.)
- Szabó* Andrásné, özv. I. *Virág* Péter. — II. Dániel (I. Dániel fia) ker. 1740. VI. 21. Alvincz. (264. I.) — Éva (II. János leánya) ker. 1745. XI. 14. Alvincz. (282. I.) — II. Ferencz, „Küsmödről Alvinczre származott jó koros ifjú legény“ eltem. 1750. X. 6. Alvincz. (307. I.) — György (László fia) eltem. 1747. IX. 25. Alvincz. (289. I.) — I. István őesk. özv. *Tóth* Istvánnéval (szül. *Jásfalvi* Anna) 1739. IV. 20. Alvincz. (258. I.) — II. István (II. János fia) ker. 1748. IX. 5. Alvincz. (294. I.) — I. János, surányi, eltem. 1747. IX. 5. Alvincz. (294. I.) —

¹ Rót I. Jánosné volt az 1738-iki pestis első alvinczi halottja.

- I. János, surányi, eltem. 1748. II. 13. Alvincz. (292. I.) —
 II. János, iratosi, őesk. *Kertsedí* Katával 1741. XII. 12. Alvincz.
 (268. I.)¹ III. János (László fia) ker. 1748. III. 8. Alvincz.
 (292. I.) — IV. (János (László fia) ker. 1750. III. 12. Alvincz.
 (305. I.) — V. János (Sebestyén fia) ker. 1740. I. 6. Borberek.
 (261. I.) — I. Jánosné, surányi, I. *Kádár* II. János, balkátsi.
 — József, enyedi, őesk. *Bisi* Ilonával 1751. III. 1. Alvincz.
 (309. I.) — Judith, iratosi, (II. János leánya) ker. 1743. I. 24.
 Alvincz. (273. I.) — Mária (I. Mihály leánya) ker. 1736. IV. 3.
 Alvincz. (226. I.) — II. Mihály (II. János hadnagynak fia) ker.
 1751. XI. 23. Alvincz. (34. I.) — Péter (III. István fia) ker.
 1735. II. 28. Marosszentkirály. (211. I.) — Sámuel (I. Ferencz-
 nek, a borbereki ref. egyházközség „betsületes oskola mes-
 terének“ fiacskája) eltem. 1748. VI. 30. Borberek. (294. I.) —
 Sára I. *Fazekas* Sámuel, dévai. — Zsuzsánna (József leánya)
 ker. 1752. VII. 8. Alvincz. (315. I.)
- Szabó I. *Deme Szabó, Lengyel Szabó.*
- Szakáts* Gergely (Sámuel fia) ker. 1747. I. 29. Alvincz. (285. I.) —
 Péter (Mihály fia) ker. 1739. III. 1. Csóra. (257. I.)
- Szász* Mária I. *Kováts* Péter. — Márton eltem. 1738. IX. 13. Al-
 vincz. (243. I.) — Mártonné, özv., (szül. *Veresmarti* Zsuzsánna)
 eltem. 1753. IV. 18. Alvincz. (318. I.)
- Szathmári* Éva I. *Zöldi* Sámuel.
- Székely* I. Anna (I. István leánya) 1739. III. 16. Alvincz. (257. I.)
 — II. Anna és Miklós (Mihály ikergyermekei) ker. 1744. III.
 8. Alvincz. (278. I.) — III. Anna I. *Bánffi* István. — II.
 István őesk. özv. *Pajor* Jánosnéval (szül. *Talavala* Kata)
 1740. I. 19. Alvincz. (262. I.) — III. István (I. István „egy
 kis időtlen“ fia) ker. 1736. VII. 13. Alvincz. (227—228. I.)
 — II. Istvánné (szül. *Talavala* Kata) eltem. 1745. I. 14. Bor-
 berek. (279. I.) — Kata (I. István leánya) ker. 1737. IX. 9.
 Alvincz. (235. I.) — Zsuzsánna (II. István leánya) ker. 1740.
 X. 31. Alvincz. (265. I.)
- Szent-Gáli* János ref. scholamester † 1738. VII. 29., eltem. VII.
 30. Alvincz. (241. I.)
- Szentzi* Benjáminné eltem. 1745. III. 3. Alvincz. (280. I.) — Éva
 (Benjámín leánya) ker. 1739. X. 9. Alvincz. (260. I.) —
 József, miskólczi, őesk. özv. *Gidófalvi* Mihálynéval (szül.
Kalina I. Éva) 1739. I. 20. Alvincz. (249. I.) — Kata I. *Kertsedí*

¹ A gyermekek közül II. Istvánt, Judithot és II. Mihályt határozottan Szabó II. János gyermekeinek tarthatjuk, Istvánt kivéve ugyanis a többinél ott van az előnév. Istvánt azért sorozhatjuk ide, mert ha nem az övé, hanem még az I. János gyermeke lett volna, akkor az analógiák után ítélve — az anyja (ki csak 1752-ben ment újra férjhez b. Kádár II. Jánoshoz) neve alatt szerepelt volna, azonban ez nem áll. Évát semmi különösebb oka nincs ide-
 számitani.

- Gáspár. — Mária (Benjámín leánya¹) ker. 1740. XI. 24. Alvincz. (265. l.) — Sára l. *Albert* János, makfalvi.
- Szerentsi* Andrásné, özv. (szül. *Jánó* Anna) „85 esztendőös öreg asszony“ eltem. 1753. II. 7. Alvincz. (318. l.)
- Szilágyi* Anna l. *Pipali* György, alvinczi. — István és Sára (Zsigmondnak, Fáji zsellérének ikrei) ker. 1751. X. 11. Alvincz. (311. l.) — I. József m. v. colonellus említetik 1747. IV. 2. Alvincz. (286. l.) — II. József (Zsigmond fia) ker. 1755. III. 20. Alvincz. (326. l.) — Mihály (Zsigmond fia) ker. 1746. XI. 23. Alvincz. (284. l.) — Zsigmond öesk. *Lakatos* Annával (róm. kath. vallású) 1746. II. 7. Alvincz. (283. l.)
- Szólósi* Judit l. *Györffi* l. Jánosné.
- Szöts* András, munkátsi (Inczédi József kocsisa) öesk. *Német Kis* Katával 1737. VII. 1. Alvincz. (234. l.) — Erzsébet l. *Pápai* György. — I. Éva l. *Kultsár* Sámuel. — II. Éva, ugrai (Sára „másodszor megesett, néma, együgyű, férjellen asszony-nak“ leánya ker. 1737. II. 3. Alvincz. (231. l.) — II. Istvánné, özv. l. *Gyulai* István. — I. János, „ki 11 esztendeig volt egyházfi“ † 1738. VII. 14.; eltem. VII. 15. Alvincz. (240. l.) — Judit, ugrai (I. István leánya) ker. 1737. I. 27. Alvincz. (231. l.) — Kata, samosdi (II. Jánosnak, Fáji zsellérének leánya) ker. 1751. V. 8. Alvincz. (309. l.) — Krisztina (I. János leánya) ker. 1738. VI. 25. Alvincz. (240. l.) — Mária l. *Nagy* István, magyarigeni. — I. Mihályné, „szegény öreg, özvegy asszony“ eltem. 1738. V. 9. Alvincz. (238. l.) — Sámuel, ugrai, (II. Mihály fia) ker. 1748. VIII. 3. Alvincz. (294. l.) — *Szöts* l. *Gyurka*, *Márton* *Szöts*.
- Takáts* Borbála (F. I. István leánya) ker. 1736. V. 6. Alvincz. (227. l.) — Ferenczné eltem. 1738. I. 10. Alvincz. (236. l.) — I. István öesk. *Gulya* Évával 1735. VII. 29. Alvincz. (213. l.) — II. István (I. István fia) ker. 1838. III. 8. Alvincz. (227. l.)
- Talavala* Jánosné, özv., eltem. 1740. IV. 1. Borberek. (262. l.) — Kata l. *Pajor* Jánosné. özv. — I. Mária l. *Kertsedí* Márton. — II. Mária l. *Darlai* Mihály. — Mihály (Péter fia) ker. 1749. VI. 7. Borberek. (229. l.) — Péter öesk. *Várfalvi* Sárával 1740. VII. 5. Alvincz. (264. l.) — Sámuel öesk. özv. *Sinka* Mártonnéval (szül. *Farkas* Debora) 1739. IV. 6. Alvincz. (258. l.)
- Tartzali* Krisztina l. özv. *Rátz* Andrásné.
- Téglavető* Mihály, szászsebesi lutheránus vallású, szász legény, öesk. *Kováts* Máriával 1742. IV. 18. Csóra. (270. l.)

Ferenczi Sándor.

¹ Nem tudjuk eldönteni, hogy mind a két leány egy s ugyanazon Szentzi Benjámínnak a leánya-e? Mert Fáji, ha a gyermek törvénytelen volt, az anya neve mellett mindig jelezte, hogy a gyermek „e scorto“ származott, ha ellenben törvényes volt a gyermek, az apa nevét jegyezte fel, kivéve azt az esetet, mikor az apa időközben meghalt, de ekkor az özv. jelzőt használja az anya nevével.

Adattár.

I.

Báthory István a különben is nemes származásu kidei *Illyési* Gáspárt, az erdélyi kancellária irnokát és hites jegyzőjét és általa Márton és István fivéreit az erdélyi kancellárián úgy Erdélyország, mint Báthory Kristóf és Zsigmond fejedelmek iránt évek hosszú során át tanusított hű szolgálataért újra nemesíti és nekik czimert adományoz.

Niepolomice, 1583. februarius 2.

Nos Stephanus Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Litvaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Kioviae, Voliniae, Podlachiae, Livoniaeque etc. dominus, nec non Transsilvaniae princeps. Memoriam praesentium significantes, quibus expedit, universis: Quod cum Deus in hoc mundo monarchas et summos rerum gubernatores ea lege constituerit, ut iis, qui bene de principibus atque adeo rebus mortalium merentur, sua praemie tribuant. Ita enim facile apparere potest, quantum virtus et honestas a vitio et turpitudine absit; alioquin nihil magis grave et molestum hominibus ad laudem et honestatem natis accideret, quam si iis praemia deferrentur, quorum vita et laude et vera laborum virtutumque aestimatione indigna censeretur. Quare nos quoque, qui Dei optimi maximi bonitate hoc regio munere fungimur in hoc omni cura incubuimus; et cum intelligamus egregium *Casparem Illiesy de Kyde*, scribam et juratum notarium in cancellaria Transsilvaniensi illustrissimis principibus, tam domino quondam Christophoro Bathory de Somlyó, vaivodae Transsilvaniae et Sicularum comiti etc. fratri nostro desideratissimo, quam filio eiusdem Sigismundo similiter Bathory de Somlyó, vaivodae Transsilvaniae et Sicularum comiti etc. nepoti nostro charissimo, iam ab annis aliquot non contemnendum virtutis suae specimen edidisse, et nunc quoque summa fide, constantia et sedulitate ita perfungi, ut facile ad maiora obeunda certam de se omnium opinionem consequatur, eundem igitur *Casparem Illiesy*, ac per eum nobiles *Martinum* et *Stephanum Illiesy* de dicto *Kyde*, fratres suos carnales, ex speciali nostra gratia et regiae potestatis plenitudine, alias quidem nobilibus parentibus ortos, haeredesque et posteritates ipsorum utriusque sexus universas de novo duximus nobilitandos, imo nobilitamus et coetui verorum regni Ungariae ac Transsilvaniae nobilium cooptamus, annu-

meramus, adscribimus, et aggregamus, decernentes expresse, etc. [szokott stilus]. In signum autem huiusmodi nobilitationis nostrae haec arma seu nobilitatis insignia: Scutum nempe triangulare viridi colore depictum, in cuius medio monoceros animal ferox et nobile emicans celerrimo cursu obvia quaeque proterendo ad coronam ante se positam mira venustate et ornatu conspicuam properare cernitur. Supra scutum galea est aperta militaris, in cuius apice regium diadema gemmis atque unionibus ornatum cum eodem monocerote dimidia sui parte ad eundem omnino modum, quo supra retulimus, apparente conspicitur, extremitatesque scuti teniae atque fasciae variorum colorum hinc inde defluentes pulcherrime ambiunt atque exornant prout haec in capite seu principio praesentium litterarum nostrarum depicta et arte pictoris suis ad id accommodatis coloribus clarius expressa ac figurata conspiciuntur, eisdem *Caspari, Martino et Stephano Illiesy*, ipsorumque haeredibus et posteritatibus utriusque sexus universis dedimus, donavimus et contulimus, annuentes animoque deliberato et ex certa scientia nostra concedentes, ut iidem huiusmodi arma seu nobilitatis insignia more aliorum regni Ungariae et Transsilvaniae nobilium armis utentium a modo in posterum ubique in proeliis, duellis, etc. [szokott stilus]. In cuius rei memoriam, firmitatemque perpetuam praesentes litteras nostras secreti sigilli nostri, quo in rebus Transsilvanicis utimur, pendentis munimine roboratas eisdem *Caspari, Martino et Stephano Illiesy*, ipsorumque haeredibus et posteritatibus utriusque sexus universis clementer duximus esse dandas et concedendas. Datum per manus magnifici fidelis nobis siucere dilecti Martini de Berzevicze equitis et per Transsilvaniam cancellarii nostri, ac capitanei Starogardiensis, in arce nostra regia Nepolomicensi, secunda die mensis Februarii, anno domini millesimo quingentesimo octogesimo tertio, regni vero nostri septimo.

Stephanus rex mpr.

Martinus de Berzevice
cancellarius mpr.

Kihirdetési záradék nélkül.

(Hártyára irt, igen diszesen kiállított és színes virágfüzérrel körített eredetije vörös-sárga-kék selyem zsinorról függő teljesen ép pecséttel Veres Mihály kidei birtokos tulajdonában.)

Dr. Temesváry János.

ERDÉLYI MÚZEUM

KIADJA AZ ERDÉLYI MÚZEUM-EGYESÜLET

A BÖLCÉSZET-, NYELV- ÉS TÖRTÉNETTUDOMÁNYISZAKOSZTÁLY

AZ ERDÉLYI NEMZETI MÚZEUM KÖNYVTÁRA

ÉREM- ÉS RÉGISÉGTÁRA

KÖZLÖNYE

SZERKESZTI: ERDÉLYI PÁL

Megjelenik évenként hat füzetben

Az ERDÉLYI MÚZEUM a szakosztály tagjainak rendes illetményök, 8 korona tagdíj e fében. *o* Az egyesület alapító és rendes tagjai, kik más szakosztályhoz csatlakoztak és pártoló tagjai két koronáért kedvezményben kapják. *o* Előfizetési ára nem tagoknak és könyvkereskedőknek 10 korona. *o* Az ERDÉLYI MÚZEUM szerkesztését és kiadását illető tudakozódások a szerkesztőt (Kolozsvár, Egyetemi Könyvtár); tagdíjak és előfizetés az Egyesület pénztárosát, Domokos Ernőt (Erdélyi Bank) illetik.

A csikszentmihályi Sándor család levéltára

Első kötet (1539—1756.) Szerkesztette Sándor Imre

* ERDÉLY- ÉS A SZÉKELYSÉG történetéhez nélkülözhetetlen forrásmunka, mely a hazai levéltárakból százkilenczvenhárom érdekes, kiadatlan levelet nyújt hazánk XVI—XVIII-ik századi történeti viszonyairól. Pontos névmutató! A kötet megrendelhető folyóiratunk szerkesztőségében: Wesselényi Miklós-utca 7.

Diszes kiállítású nagy 8-adrétű, XXIII és 305 lapnyi kötet. :: ÁRA: 10 KORONA. *o*

100 darab

szépen kinyomott, teljesen ép, nagyobbára erdélyi családok-

tól való **czimer-pecsétet**

szeretnék hasonlókkal elcserélni. — Cím: a GENEALOGIAI FÜZETEK kiadóhivatalában.

STIEFJENŐ ÉS TÁRSA

Központi iroda és
papirosáruház
telefonszáma 119

KOLOZSVÁRT

Könyvnyomató
műintézet telefon
száma 588. 101010

Alapítva 1896

Papirosáruház, könyvkiadóvállalat,
könyvnyomató műintézet, tömön-
töde, műkönyvkötészet, az Egységes

Alapítva 1896

elemi népisk. tankönyvsorozat és az Erdélyi Lapok kiadóhivatala, szá-
mos hivatal, iroda, iskola stb. szerződéses papiros, író, rajz, festészeti
szer és nyomtatvány szállítója. Erdély legnagyobb ilyenmű vállalata.

STIEF JENŐ ÉS TÁRSA PAPIROSÁRUHÁZA
ÉS KÖNYVSAJTÓJA KOLOZSVÁROTT.

Központi iroda, papirosáruház, könyvnyomató műintézet helyiségei
Deák F.-u. 2. Műkönyvkötészet és áruraktár Király-u. 2. Papiros nagy-
raktár Hosszu-u. 13. Állandó alkalmazottak száma meghaladja a félszázat